

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Šnejdrlovou, Ph.D., v právní věci žalobkyně **P. Š.**, bytem O., L. 707/12, zastoupené JUDr. Pavlem Kvíčalou, advokátem se sídlem v Prostějově, T. G. Masaryka 18, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5. 6. 2014, č. j. X, **ve věci nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod. Žalobkyně se domnívá, že skutkový závěr byl učiněn na základě kusých skutkových zjištění, neboť MUDr. R. M. neměla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci žalobkyně. Žalovanou uváděný pokles schopnosti žalobkyně soustavné výdělečné činnosti o 30 % nevychází ze skutečného zdravotního stavu žalobkyně. Žalobkyně navrhla zrušit napadené

rozhodnutí a žalované uložit, aby znovu rozhodla.

Po vypracování znaleckého posudku žalobkyně uvedla, že požaduje revizní znalecký posudek, neboť posudek je dle jejího názoru zpracován neobjektivně, byl zpracován Posudkovou komisí MPSV, která je orgánem Ministerstva práce a sociálních věcí, jež rozhoduje o peněžích, proto nelze PK MPSV považovat za objektivní. Dále jej považuje za rozporný, neboť v posudku je uvedeno, že žalobkyně může dělat prodavačku nebo pomocnou dělnici, avšak v posudku jsou rovněž uvedena omezení pracovní schopnosti žalobkyně, a dle jejího názoru právě uvedená omezení jsou obsahem výkonu doporučených prací. Dále namítla, že nebyla zohledněna zpráva MUDr. S..

Žalovaná k žalobě uvedla, že co se týče nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, rozhodnutí žalované je závislé především na odborném lékařském posouzení a navrhla důkaz posudkem posudkové komise MPSV ČR. Následně u jednání doplnila, že posudek považuje za jednoznačný a vyčerpávající, a proto navrhuje žalobu zamítnout.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 22. 1. 2014 žádost o invalidní důchod. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 3. 2014 byla žalobkyni tato žádost zamítnuta pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 24. 2. 2014 není žalobkyně invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 30 %. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. V řízení o námitkách byl opětovně posouzen zdravotní stav žalobkyně a dne 22. 5. 2014 byl vypracován nový posudek, jímž bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie) položce 1b (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének – s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovil lékař žalované u žalobkyně pokles pracovní schopnosti z rozmezí 10 – 20% horní hranici, tj. ve výši 20%, vzhledem k úpornosti potíží. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, celkově činí 30%. Na základě tohoto závěru byly rozhodnutím ze dne 5. 6. 2014 námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 13. 3. 2014 potvrzeno.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti nižším než 35%, přičemž jak lékařem OSSZ Olomouc tak i v řízení o námitkách byl pokles stanoven o 30% s posudkovým hodnocením dle kap. XIII, odd. E, pol. 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR

s pracovištěm v Ostravě ze dne 20. 3. 2015, následně doplněným dne 7. 8. 2015, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobkyně je diagnostikován vleklý bolestivý páteřní syndrom s pravostrannými lumboischialgiemi, dominance především zřetelné kvadruhyperreflexie s pozitivitou pyramidových jevů iritačních na dolních a horních končetinách a porucha hluboké citlivosti akrálně na dolních končetinách, dále kongenitální hypotyreóza, trvalá substituce Euthyrox 125, kompenzovaná. Dále byla diagnostikována smíšená anxiózně depresivní porucha se somatizačními tendencemi, porucha přizpůsobení, syndrom karpálního tunelu oboustranně lehkého stupně. Stp. zlomenině posledního článku 2. prstu pravé ruky 10/2011 zhojeno, stp. zlomenině kostrče 1/2014, zhojeno. Vleklá žilní nedostatečnost dolních končetin, menší varikozity, bez známek postižení hlavních žilních kmenů. Porucha glukózové tolerance, obezita.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl k datu napadeného rozhodnutí žalované vleklý bolestivý syndrom bederní páteře, kdy vertebrogenní nález je minimální, rozhodně se nejedná o zásadní radikulární poškození či těžší dysfunkci bederního páteřního sloupce. Stav odpovídá kapitole XIII, odd. E položce 1 písm. b) v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, neboť se jednalo o lehké funkční postižení s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození kořenových nervů. Z rozmezí 10-20% stanovila posudková komise horní hranici 20% a tuto zvýšili pro ostatní zdravotní postižení o 10% na celkových 30% poklesu pracovní schopnosti. K datu vydání rozhodnutí, tedy ke dni 5. 6. 2014 nebyla žalobkyně schopna práce fyzicky nadměrně náročné, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, trvale ve vynucených polohách, v riziku vibrací a s jednostranným přetěžováním horních končetin, v nepříznivých klimatických podmínkách a v nočních směnách. Byla schopna práce fyzicky méně náročné s uvedeným omezením, v denních směnách, s využitím kvalifikace a praxe např. jako prodavačka, pomocná dělnice. Byla schopna práce v nezkráceném pracovním úvazku.

V hodnocení je posudková komise v souladu se závěry posudkového lékaře OSSZ a posudkového lékaře žalované v námitkovém řízení ze dne 22. 5. 2014. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tedy ke dni 5. 6. 2014, [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně,

ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, zejména zdravotnické dokumentace praktické ošetřující lékařky MUDr. R. Š., zpráv z endokrinologie, rehabilitace, chirurgické ambulance, psychologických zpráv, zprávy psychiatra, neurologů, alergologa, přičemž odborným členem komise byl lékař neurolog, který žalobkyni při jednání komise vyšetřil. Komise na základě odborných lékařských nálezů a vyšetření dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně je nižší než 35%, tedy, že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu. Posudková komise v Ostravě hodnotila pokles pracovní schopnosti tak, jak byl hodnocen lékařem OSSZ a v námitkovém řízení dle kap. XIII, odd. E, položky 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o 20%, a tuto hodnotu vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšila ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky o 10%, celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 30%.

Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kap. XIII, odd. E, položky 1 písm. b) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, posudkové hledisko: s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi poruchy osobnosti při formě lehkého postižení, stavy se zhoršenou sociální adaptabilitou, zvýšenou konfliktností, dysharmonickými postoji a chováním, s narušením vztahů a společenské komunikace nebo osobnosti anomální, akcentované a komise s odkazem na konkrétní lékařské zprávy v tomto rozsahu nejzávažnější onemocnění posoudila.

Je pravdou, že součástí posudku PK MPSV není výslovné uvedení zpráv MUDr. S., neurologa, jak namítala při jednání žalobkyně, kterého dle zpráv navštívila 17. 3. 2014 a 14. 4. 2014, nicméně PK MPSV při zpracování posudku se zabývala dalšími zprávami tří odlišných neurologů – MUDr. L., MUDr. J. G. a MUDr. O., jejichž zprávy popisují zdravotní stav žalobkyně po neurologické stránce, tyto zprávy byly posudkovou komisí při vypracování posudku zohledněny a jejich obsah se nijak neliší od obsahu zpráv MUDr. S., v nichž je shodně uvedeno, že žalobkyně je jasně vertebrogeně stigmatizovaná, vedle toho má i EMG verifikovaný sy canalis carpi bilat, z čehož plynou pracovní limitace, nesmí práce v předklonu, nesmí zvedat břemena, nesmí dlouhé sedy, práci ve vlhku a chladu, nesmí přetěžovat HKK. Tyto závěry v posudku posudková komise zohlednila (viz výše diagnóza žalobkyně a omezení ohledně možného výkonu práce), proto soud nepřistoupil k dalšímu doplnění posudku ve smyslu výslovného vyjádření se PK MPSV ke zprávě MUDr. S., neboť to považoval za nadbytečné. Soud dále zdůrazňuje, že žalobkyně byla vyšetřena i neurologem PK MPSV MUDr. J. K. při jednání PK MPSV, rovněž jeho závěry jsou ve shodě se zjištěními ostatních lékařů. Nový nález, jak však uvedla v posudku i PK MPSV, nelze v tomto řízení zohlednit.

Soud se na rozdíl od žalobkyně nedomnívá, že posudek by byl rozporný co do doporučeného typu práce (prodavačka či pomocná dělnice) a omezení v něm uvedených (ke dni rozhodnutí nebyla žalobkyně dle posudku schopna práce fyzicky nadměrně náročné, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, trvale ve vynucených polohách, v riziku vibrací a s jednostranným přetěžováním horních končetin, v nepříznivých klimatických podmínkách a v nočních směnách). Nelze přisvědčit názoru žalobkyně v tom smyslu, že uvedená omezení jsou obsahem příkladně uvedených prací, které by mohla žalobkyně vykonávat. Soud konstatuje, že důraz v posudku je kladen na výčet omezení z hlediska pracovní schopnosti žalobkyně, uvedené práce jsou toliko příkladným výčtem. Je pravdou, že si lze představit práci prodavačky, jejíž náplní by byla kromě jiného i některá z uvedených omezení, ale stejně tak si lze představit práci prodavačky, jejíž náplní žádné z těchto omezení nebude (např. v trafice, v galanterii, v obchodě s oděvy). Soud tak považuje tuto námitku za nedůvodnou.

Krajský soud s ohledem na výše uvedené hodnotí posudek PK MPSV jako přesvědčivý a úplný, zdůrazňuje, že ke stejnému závěru o zdravotním stavu žalobkyně dospěly postupně tři subjekty, a neshledal potřebu, aby byl předmětný posudek doplňován, popř. aby bylo jakkoli jinak dokazování doplňováno.

Požadavek v tomto směru sice v soudním řízení vznesla žalobkyně, která požadovala zpracování revizního posudku, samotný nesouhlas účastníka řízení se závěry posudku však není důvodem pro vypracování revizního posudku. *Soudní praxe se k revizním znaleckým posudkům uchyluje pouze v případě, že v dané věci existuje několik rozdílných znaleckých posudků nebo v případě, kdy účastník řízení předloží k důkazu znalecký posudek zpracovaný znalcem mimo řízení, přičemž závěry tohoto znaleckého posudku, jímž se provádí důkaz listinou, jsou nesouladné se závěry znalce ustanoveného soudem* [k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 20/2008-141, dostupného na www.nssoud.cz].

Co se týče žalobkyní namítané neobjektivnosti PK MPSV, k tomu krajský soud uvádí, že jak v jiném svém rozhodnutí uvedl Nejvyšší správní soud, *sama skutečnost, že posudková komise je orgánem Ministerstva práce a sociálních věcí, není důvodem k pochybnostem o objektivitě jejích závěrů, ta má být garantována složením posudkových komisí předepsaným § 3 odst. 1 vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon ČNR o působnosti orgánů ČR v sociálním zabezpečení, podle níž jsou členy posudkových komisí nejen posudkoví lékaři a tajemníci z řad pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí, ale i odborní lékaři jednotlivých klinických oborů, tedy osoby odlišné od pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí* (k tomu blíže rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, sp. zn. 5 Ads 4/2003). Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, tak koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky NSS sp. zn. 2 Ads 9/2003, 5 Ads 22/2003 či 3 Ads 143/2008, dostupné na www.nssoud.cz).

Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 35%, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, nelze žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

O odměně advokáta ustanoveného rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 4. 12. 2014, č. j. 59 Ad 5/2014-23, bude rozhodnuto samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 14. září 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně